సింగిల్ డైరీ
వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(గత సంచిక తరువాయి)

16

రెండు రోజులైనా రవళి నుండి సమాధానం రాకపోయేసరికి, తెగించి రవళి ఇంటికి ఫోను చేసాను. రవళే ఫోను ఎత్తింది. అటుపక్కనుండి రవళే మాట్లాడుతోందని అర్థం చేసుకున్నాక 'రవళీ ఏ విషయం చెప్పలేదేం?' అనడిగాను. రవళి మౌనంగా ఉంది.

'నేను ఇచ్చిన కాగితం చదవలేదా?'

రవళి మౌనమే సమాధానం

'నా మేరేజ్ ప్రపోజల్ నీకిష్టం లేదా?' అనడిగా తెగేసి,

'సారీ' అంది నీరసంగా. నేను షాక్ అయా... పరస్పర ఆకర్షణవున్న సమయంలో నిర్లిప్తంగా ఉండడం రవళి ఇంకోలా అర్థం చేసుకుందేమో! కనీసం రవళి మాట పొడిగించలేదు.. పొడిపొడిగా సమాధానం చెపుతోంది. నా ఆలోచనల్లో నేను ఉండగానే రవళి అటుపక్క ఫోను పెట్టేసింది.

మనసు నిండా ఆలోచనలు రవళి దేనికి వెనుదీసింది. కట్నం భయమా? నా అహంకారం వల్ల దెబ్బ తిందా? లేక రవళిలో ఇన్ఫేరియారిటీ కాంప్లెక్స్ ఉందా? ఇలా అనేక రకాల ఆలోచనలు, కానీ ఆ రోజే రాత్రి చీకటిలో రోడ్డు మీద నేనామెకిచ్చిన చీటి వెతికితే కనబడదేమో? అన్న ఆలోచన రాలేదు.

✡✡✡

రవళి ప్రవర్తన విచిత్రంగా కనిపించింది. రవళి తిరస్కారం... రవళి మీద కసితో ఏవేవో ఊహించడం మొదలుపెట్టాను. రవళిని పెళ్ళిచేసుకోడం ద్వారా ఆమెకి ఉపకారం చేస్తున్నాననుకున్నాను. రవళి కుటుంబం సామాన్యమైన కుటుంబం, రవళి నాన్నగారు రిటైరై ప్రైవేటు కంపెనీలో పనిచేస్తున్నారు.

మురళి ఉద్యోగం చేస్తే గాని కుదరని పరిస్థితి. రవళి పెళ్ళి వాళ్ళకి సమస్యే! కాని రవళి ఇవేమీ ఆలోచించకుండా నన్ను తిరస్కరించిందా? రవళిలో అహంకారాన్ని అంచనా వెయ్యడానికి ఆలోచన్ని వృధా చేసాను.

నన్ను నేను అంచనా వేసుకోవలసింది.

రోజులు సాఫీగా సాగుతున్నాయి, కానీ సోపానపటంలో పాములికి కొదవలేదు. ఆ సమయంలోనే నే పనిచేస్తున్న కాలేజీలో ఒక కొలిగ్ రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి స్కూటరేసుకు మా ఇంటికి వచ్చాడు. 'నిన్ను ప్రిన్సిపల్‌గారు రమ్మన్నారు.' అంటూ స్కూటరు మీద నన్ను కూర్చోబెట్టుకుని కాలేజీకి తీసుకువెళ్ళాడు.

నేను కాలేజీకి వెళ్ళేసరికి ప్రిన్సిపల్‌గారి రూములో లైటు వెలుగుతోంది. నేను ప్రిన్సిపల్‌గారి రూములోకి వెళ్ళా, ప్రిన్సిపల్‌గారి రూములో మా డిపార్టుమెంటు హెడ్డూ, హాస్టలు వార్డెనూ, ప్రిన్సిపల్‌గారూ, కూర్చుని ఏదో విషయాన్ని తీవ్రంగా చర్చిస్తున్నారు. నన్ను చూడగానే 'అదిగో వచ్చాడు'. అంటూ సర్దుకు కూర్చున్నారు.

హెడ్డు 'రా కూర్చో' అన్నట్టు సైగ చేసారు. నేను వెళ్ళి ప్రిన్సిపల్‌గారి ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాను. నేను కూర్చున్నాక ప్రిన్సిపల్‌గారు డ్రాయరు సొరుగులోంచి ఒక కాగితం తీసి నాకిచ్చి చదవమన్నారు. నేనా కాగితం చదువుతున్నంతసేపూ నా మొహంలో మారే భావాల్ని చదువుతూ కూర్చున్నారు ముగ్గురూ!

కాగితం చదవడం ముగించేసరికి, నాకు ముచ్చెమటలు పట్టాయి.

'స్ట్రైకులు చేసి నిరాహారదీక్షలు చేసి, మార్కులు తెచ్చుకోగలమంటే అది వాళ్ళ భ్రమ, కాని స్టూడెంట్స్ రాసిచ్చిందాన్ని బట్టి ఆలోచిస్తే రేపువాళ్ళు కాలేజీ ముందు ఏదో గొడవ మొదలు పెడతారు. ప్రస్తుతం స్టూడెంట్స్ గొడవ మొదలుపెట్టకుండా ఆపాలి' అన్నారు ప్రిన్సిపల్.

నేను నిస్సహాయుడిగా ప్రిన్సిపాల్ వేపు చూసాను. కాని ఆయన అన్న మాటలు నాకు వచ్చాయి.

ప్రిన్సిపల్‌గారే 'ఏమైందో చెప్పండి, ఈ గొడవకి కారణం ఏమైవుంటుందో చెప్పండి' అన్నారు.

గొడవకి కారణం స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ప్రెసిడెంటుని నేను నా సబ్జెక్టులో ఫెయిల్ చెయ్యడమే! అతను రాసిచ్చిన ఎసైన్‌మెంటు టైము దాటిపోవడం, ఎసైన్‌మెంటు అతను ఎవరి చేతో రాయించడం, కారణాలు.

దానివల్ల స్టూడెంటు యూనియన్ ప్రెసిడెంట్స్‌ని వెనుకేసుకొచ్చి నా మీద ఏవో లేనిపోనివి రాసి, ఆఖరిగా నేను క్లాసులో సరిగా బోధపర్చలేక ప్రశ్నలడిగిన విద్యార్థుల్ని ఇంటెన్షనల్‌గా ఫెయిల్ చేస్తానని ఆ ఉత్తరంలో రాసాడు.

నేను ప్రిన్సిపాల్ గారితో 'ఇదంతా ఇంటెన్షనల్ కాదని, ఫెయిల్ అయిన విద్యార్థుల ఎసైన్‌మెంట్స్ నా దగ్గర ఉన్నాయని అన్నాను. ఆయన నన్ను అనునయిస్తున్నట్టుగా 'ఎసైన్‌మెంట్స్‌ని మరో సీనియర్ ప్రొఫెసర్ చేత కరెక్షన్ చేయిద్దామని ఆయన ఏ నిర్ణయం తీసుకుంటే అది అమలు చేద్దామని' అన్నారు. నేనందుకు ఒప్పుకున్నాను.

ఎసైన్ మెంట్స్ అన్నీ సీనియర్ ప్రొఫెసర్‌కి అందచేసాను. ఈ విషయం తెలిసి స్టూడెంట్స్ మర్నాడు గొడవ చెయ్యకుండా వెనక్కి తగ్గారు. స్ట్రైక్ ఆగిపోయింది.

సీనియర్ ప్రొఫెసర్ ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నది. నాకు తెలియలేదు. కాని రిజల్ట్స్ వచ్చాక తెలిసింది. నేను ఫెయిల్ చేసిన స్టూడెంట్స్ అందరూ ఆ సబ్జెక్టులో పాసయారని!

రవళితో జరిగిన అనుభవం వల్ల, కాలేజీలో జరిగిన అనుభవం వల్ల, నేను ప్రయాణం చేస్తున్న అహంకారపు బెలూనులో గాలిపోయి నన్ను నేలమీద నిలబెట్టింది. ఒక విధంగా అది నాకు మంచే చేసింది. ఇది జరిగిన తర్వాత నేను జాగ్రత్త వహించాను. అటువంటి సమస్యలు నా వృత్తిలోకి రాకుండా జాగ్రత్త వహించాను. విలువల్ని పట్టించుకోడం మానేసాను. విలువల్ని భూస్థాపితం చెయ్యలేదు.

✡✡✡

ఉద్యోగం అనే నావ సాఫీగా సాగిపోతోంది. జీవితంలో ఆర్థికంగా నిలదొక్కుకున్నాను. ధనానికి సంబంధించిన పాములేవీ మింగలేవని అర్థం అయింది. కాని జీవిత పటంలో పాములకి కొరతలేదు. మరో పాము గురించి చెపుతాను.

కొన్ని పాముకాటులు మత్తెక్కిస్తాయి. ఆఫ్రికా దేశాల్లో ఈ పాములచేత నాలుక చివర్లో కాటేయించు కుంటారని విన్నాను. ప్రతిమనిషి జీవితంలోనూ ఈ పాము ఇష్టంగానో అయిష్టంగానో కాటెయ్యక మానదు. దీని మత్తులో పడ్డం తప్పదు. కాని మత్తులో గళ్ళు దిగజారేడా? ఎగబాకేడా? అన్న తేడా తెలియదు.

ఈ పాము పేరు పెళ్ళి! జీవితంలో ఆర్ధిక సమస్యలు తీరిపోగానే మన చుట్టుపక్కల వాళ్ళు, పెళ్ళి తప్ప ఇంక ఫ్యూచరు లేదనే నిర్ణయానికి వస్తారు! నేను కూడా అలాంటి నిర్ణయానికి వచ్చాననుకుంటాను. అందుకే రోజుకో అమ్మాయి గుణగణాల బుర్రకథ నా ముందు జరుగుతోంటే శ్రద్ధగా వింటున్నా! కొందరు గడుసు బంధువులు ఆదివారాలు నన్ను వాళ్ళింటికి భోజనానికి పిలిచి, అమ్మాయిల్ని చూపించేయడం మొదలు పెట్టారు. నేను కాదంటున్న అమ్మాయిల సంఖ్య పెరిగిపోతోంది. దానితో బంధువుల మూతి విరుపులూ పెరిగిపోతున్నాయి.

ఈ వ్యవహారంలో భాగంగానే ఒక ఆదివారం బృహతిని చూడ్డం పడింది. బృహతిలో లోపాలు వెదకడం నాకు సాధ్యం కాలేదు, మరిన్ని వివరాలు తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నించాను దానితో చిన్నాకి బృహతి నచ్చిందని తండ్రికి తెలియచేసారు.

బృహతి తండ్రి మా ఇంటికి వచ్చి, అబ్బాయి రత్నంలాంటివాడు, ముత్యంలాంటివాడు, ఎంతకట్నం ఇవ్వడానికేనా సిద్ధమే, అంటూ పెళ్ళి మాటలు మొదలుపెట్టాడు.

నేను కట్నం లేకుండా చేసుకుంటాను అన్నాను. అమ్మకి అది నచ్చలేదు. అమ్మాయికి ఏం పెడతారు పదితులాల బంగారమా? అంటూ బేరం సాగించింది. రత్నంలాంటి అబ్బాయికి ఏమిచ్చినా పర్వాలేదు అన్న బృహతి తండ్రి, నా మనసు తెలుసుకోగానే, 'అబ్బాయి అంత మంచి మనసుతో కట్నం తీసుకోనని, మీరంత మొండిపట్టు పట్టకూడదు అక్కయ్యగారూ' అంటూ రెండు తులాల బంగారం పెట్టడానికి మాత్రం ఒప్పుకుని, తాంబూలాలు పుచ్చుకున్నాడు.

బృహతి అక్క పెళ్ళికొడుకు చవగ్గా వచ్చాడు అందట... మన సమాజంలో మార్కెట్ ఓరియంటెడ్ మెంటాలిటి ప్రాచీనంగా ఉందని అర్ధం చేసుకున్నా..

✡✡✡

పెళ్ళి ఘనంగా జరిగిందా? ఘనంగా జరిగినట్టు అనిపించిందా? అంతా అయోమయం పెళ్ళి జరిగి పోయింది.

బృహతి అందంగా ఉంటుంది చదువుకుంది మొదటిరోజు రాత్రి, సిగ్గుపడకుండా ఏవేవో కబుర్లు చెప్పింది. పెళ్ళి కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న అలసట వల్ల, ఇద్దరిలో అనుభూతి లోపించింది.

బృహతి కాపురానికి వచ్చిన కొన్నాళ్ళకి నాకో విషయం అర్ధం అయింది ఒక్క రాత్రిళ్ళు మాత్రమే కాకుండా ప్రతీ చిన్న విషయానికి నేను బృహతి మీద ఆధారపడుతున్నాను.

బృహతి మా ఇంటికి కొత్తమనిషిగా వచ్చినా చాలా తేలికగా మా ఇంటివాతావరణంలో పెనిట్రేట్ అయింది. అమ్మని తన ఎడాప్టివ్ నేచర్ వల్ల ప్రసన్నం చేసుకుంది. ఆమెలో మాటనేర్పు, చురుకుతనం నాలో వో విధమైన విశ్వాసం కలుగచేసాయి. మొత్తం ఇంటి బాధ్యతంతా ఆమెకి అప్పగించేసాను.

బృహతిలో నేర్పు వోర్పు ఎదుటివాళ్ళ అభిప్రాయాల్ని ఓపికతో విని, మొత్తం విషయం గ్రహించి, దాన్ని తన కనుకూలంగా మలచుకుని, తన ఇష్టాన్ని మృదువుగా రేషనల్‌గా తన మాటకారితనంతో రీజనింగ్ చూపించి, ఎదుటివాళ్ళని ఒప్పించి తన దారిలోకి తెచ్చుకోడం లాంటివి ఆమెకి పెట్టని భూషణాలు. బృహతి మీద నాకు విశ్వాసం పెరిగిన కొద్దీ బృహతికి తనమీద తనకి నమ్మకం పెరిగి

నా ప్రాముఖ్యతని ఇంటి విషయాల్లో తగ్గించింది. అప్పుడప్పుడు నాకు బృహతిలో ఇద్దరు బృహతులు ఉన్నారా? అన్న అనుమానం కలుగుతోంది.

✡✡✡

కొత్తదాంపత్యంలో తీయదనం, పొందులో వెచ్చదనం గుర్తుంచుకో తగ్గంత మనసులోకి ఇంకలేదు. బృహతితో పొందు అవసరంతో ఆగిపోయింది. కాని మందులా నిషా పుట్టించలేదు.

ఎదురుగా ఏ సిగ్గులూ పోకుండా చీర మార్చుకునేది. కనీసం మీరు పక్కకి తిరగండి అంటూ సిగ్గులు పోయి నన్నాకర్షించే ప్రయత్నం ఏదీ చేసేది కాదు.

ఆమె నేచర్‌లో బెట్టు చెయ్యడం, సిగ్గులు పోవడం, మత్తుగా మైమరచిపోవడం అన్నవి లేవు. అంతా యాంత్రికం అవసరం అంతే! మనసులో మాట చెపుదామని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను. కాని చెప్పలేకపోయాను. బృహతి నేచర్ని నాకు అనుకూలంగా మార్చుకోలేకపోయాను.

సంసారనావ అలలమీద ఓలలాడుతూ వయ్యారాలతో సాగుతున్నట్టుకాక, ఎవరో బలవంతంగా తాడుకట్టి ఈడుస్తున్నట్టుగా సాగి, మజలీ దగ్గర ఆగి, బరువెక్కింది. బృహతి కడుపుతో ఉంది.

✡✡✡

ఝరి పుట్టిన తర్వాత బృహతి ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చింది. కాన్ఫిడెన్స్ పెరిగింది. స్వతంత్రంగా వ్యవహరించడం మొదలుపెట్టింది. అది నాకు నచ్చేదికాదు. బృహతి స్వతంత్రభావాల్లో పక్షపాత ధోరణి, వంచన చోటు చేసుకున్నాయా? అన్న అనుమానం నాలో తలెత్తింది.

కాని బృహతి కూడా మాలో మనిషేకదా అలా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తుంది. ఆమె స్వతంత్రంగా మసలడం నాకు ఎందుకు నచ్చడం లేదు అన్న ఆలోచన వెంటాడేది.

ఆ సమయంలో ఓ రోజు పిన్ని వచ్చింది. మూడు రోజులుంది. నా పెళ్ళికి పిన్ని రాలేదు. అది దృష్టిలో పెట్టుకుని, మా దంపతుల్ని చూద్దామని పిన్ని వచ్చింది. పిన్ని రాకతో అమ్మకి ఉత్సాహం వచ్చింది.

పిన్ని వెళ్ళిపోయేటప్పుడు చీరపెట్టమని అమ్మ బృహతికి పురమాయించింది. ఎందుకంటే నా జీతం అంతా బేంకులో వేస్తాను బృహతే బేంక్‌కి వెళ్ళి డబ్బులు తేవడం, ఇల్లు మేనేజ్ చేయడం చేస్తుంది. అందుకే అమ్మ చీర విషయం నాకు చెప్పకుండా బృహతికి చెప్పింది.

కాని బృహతి తెచ్చిన చీర అమ్మకి నచ్చలేదు. ఆ చీర మరీ సామాన్యం కాకపోయినా మంచిది మాత్రం కాదు. ధర పరంగా.. పిన్ని వెళ్ళిపోయిన తర్వాత 'అదేమిటే అలాంటి చీర తెచ్చావు. ఎప్పుడూ అదిరానే రాదు పెట్టేదే మంచి చీర పెట్టవలసింది.' అంది.

'నేనూ అదే అన్నానండి కాని ఆయన ఖర్చులు ఎక్కువగా ఉన్నాయి ఇప్పటికిలా సరిపెట్టు, ఈసారి వచ్చినప్పుడు చూద్దాం', అన్నారండి అంది బృహతి.

అమ్మ మనసులో బాధపడినా పైకి మాత్రం ఏమనలేదు. ఈ సంఘటన జరిగిన కొద్దిరోజుల్లోనే బృహతి అక్క ఝరిని చూద్దామని వచ్చి, ఝరికి బొమ్మలూ అవీ తెచ్చి ఒక్కరోజు మాత్రమే ఉంది. వదినగారు వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు బృహతి మంచి ఖరీదైన చీరకొని పెట్టింది. రెండుచీరలకి ఉన్న తేడా అమ్మ పసిగట్టింది. వదినగారు వెళ్ళిపోయాక 'ఏరా ఇప్పుడు ఖర్చులు లేవా?' అంది.

'ఖర్చులేమిటి?' అన్నాను నేను ఆశ్చర్యంగా

'పిన్నికి మంచి చీర కొనరా అంటే ఎక్కడలేని ఖర్చులూ వచ్చేసాయి. నీకు?' అంది.

ఏదో తేడా జరిగిందని, అది బృహతే చేసిందని నాకు అర్థమయింది. కాని బయట పడకుండా 'ఖర్చులు అప్పుడూ ఉన్నాయి ఇప్పుడూ ఉన్నాయి' అన్నాను.

'ఏమోలే రాకరాక వచ్చింది మంచి చీరైనా పెట్టలేకపోయాం.' అమ్మ విషయం తేల్చీతేల్చకుండా...

కాని విషయం నా కర్థమైపోయింది. పిన్నికి కొన్న చీర, వదినగారికి పెట్టిన చీరల్లో తేడా గురించి అమ్మ మాట్లాడుతోంది. నేను బృహతి వంచనా శిల్పం గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. కాని చేసేదేం లేదు. ఏమేనా అంటే మీపన్లు మీరే చేసుకోండి. 'నా దేముంది ఇంత ఉడకేసి పడేస్తాను' అంటుంది.

ఏ విషయంలోనూ కలుగచేసుకోదు. పైగా మీరే ఖర్చులు తగ్గించుకోమన్నారు. అంటుంది. నేను ఎప్పుడో అలా అని ఉంటాను.

అది ఏ సందర్భంలో ఉపయోగించుకోవాలో ఏ సందర్భంలో ఉపయోగించకూడదో బృహతి ఇష్టమై కూర్చుంది. ఈ విషయంలో నేను బృహతిని నిలదీసి ప్రశ్నించవచ్చు, ఘర్షణ జరుగుతుంది. కాని జరిగిన తేడాని సరిచెయ్యలేను. అందుకే మౌనం వహించాను.

✡ ✡ ✡

ఇలాంటి చిన్న చిన్న తేడాల వల్ల బృహతి మనస్తత్వం అర్థం అయింది కాని, నేను ఇంటి పనులకు బృహతి మీద ఆధారపడడం, అమ్మ పూజలు, దేముడూ అంటూ ఏ విషయాన్నీ పట్టించుకోక పోవడం. ఝురి పసితనంతో ఆడుకుంటూ, నా కథల ప్రపంచంలో విహరించుకుంటూ లౌకికమైన అన్ని విషయాలూ బృహతికి వదిలేసాను. ఝురికి మూడో ఏడు జరుగుతుండగా అరణి పుట్టింది. రెండో పిల్ల కూడా ఆడపిల్లే పుట్టడం అమ్మకి నచ్చలేదు.

బృహతి కడుపుతో ఉన్నప్పటినుండి, ఇద్దరితో ఆపేస్తాము ఆపరేషను చేయించేస్తాను అని మేమిద్దరం అనడం వల్ల అమ్మకి అనుమానం వచ్చింది.

'ఏరా రెండోది కూడా ఆడపిల్లే ఆపరేషన్ చేయించకు మూడోసారి కొడుకు పుడతాడేమో' అంది.

'మూడోసారి కొడుకు కాక కూతురే పుడితే?' అన్నాను.

'కూతురు పుట్టేక మాత్రం తెలిసేదేముంది.' అన్నాను.

ఈ విషయంలో బృహతి ఆలోచన ఏమిటా? అని ఆలోచించాను. బృహతి ఏ విషయం చెప్పదు పరిస్థితి నాకు సానుకూలంగా ఉంటే సరి, లేకపోతే వెటకారం చేస్తుంది. ఇవన్నీ ఆలోచించి తెగేసి, బృహతికి ఆపరేషన్ చేయించేసాను.

✡ ✡ ✡

అరణి పుట్టడం చాలా అర్భకంగా పుట్టింది. పెరుగుతున్న అరణిలో, పసితనంలో ఉండవలసిన ఆకర్షణ, చలాకీ లేవు ఎత్తుకుంటే తెల్లటి గుడ్లు వేసుకు చూసేది. కాని కేరింతలు కొట్టేదికాదు, అందుకే ఎత్తుకున్న వెంటనే దించ బుద్ధివేసేది.

అరణి సంగతి అలావుంటే బృహతి ప్రవర్తన వేరుగా మారింది. బృహతిలో స్వాభావికం చచ్చిపోయింది. ఏదో నటన చోటు చేసుకుంది. ఇవన్నీ ఇలా అనిపించడానికి కారణం నా మనస్సేమో? లేక నా నిర్లిప్తత, జీవితం పట్ల నిరుత్సాహం కారణాలు కావచ్చు. ఈ నిర్లిప్తత పోయి జీవితం పట్ల ఉత్సాహం ఎలా కలుగుతుందో అర్థం కావడం లేదు.

సుఖం అంటే అందరికీ అనుకూలమైన భావన అనే నిర్వచనాన్ని ఒప్పుకుని, ఇల్లు బృహతికి అప్పచెప్పి, దానికి అనుగుణంగా ఇంటివేపు వీపు తిప్పి దూరంగా రోడ్డుమీద వచ్చేపోయే జనాన్ని చూస్తూ కూర్చోడం తప్పించి నే చేయగలిగింది ఏదీలేదు అని నిర్ణయానికి వచ్చాను.

✡✡✡

ఈ సంసారమంతా బృహతిదే అన్నట్టు ఉంది. బృహతి కూడా అలాగే ప్రవర్తిస్తోంది. బృహతికి 'షో' మీద ఇంట్రస్టు. నన్ను కూడా కొన్ని విషయాల్లో తీసి పారేస్తోంది. బృహతికి అమ్మ నసలాగ, నేను నంగిరిలాగ, అర్భకపు అరణి దేభ్యంలాగ కనబడుతున్నాం. నేనెప్పుడైనా బృహతిని కోపగించుకుంటే విషయాన్ని హాస్యంలోకి మళ్ళించి, జీవంలేని చిరునవ్వు ఒకటి నా మొహం మీదే నవ్వేసేది. విషయం మార్చేసేది, బృహతి అభిప్రాయాలవల్ల, ఈ ఇంటిని నడపడానికి ఇంతకన్నా చేసేదేం లేదు... అన్న జడత్వంలో స్థిరపడిపోయాను.

✡✡✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial